

Ryktesfloran

skapar sina hjältar, men även dödar dem
på de mest utstuderade sätt
ord kan slå lika hårt som vapen
krukmakaren skapar sina verk på en kavalett
väter händerna, kastar lerklumpen på skivans mitt
mellan händerna börjar leran sitt liv
drejskivan roterar och skapelsen växer sig högre
tills avsikten är fylld

på samma sätt skapar ryktesfloran
sina hjältar, men de dödar även dem
lika lätt som krukmakarens finger
då omgivningen inte längre
finner behag
i hjältarnas sätt att vara
den mäktiga skapelsen förvandlas åter till lera
torkad till damm

vem känner skam, inte krukmakaren

det sägs människan är ett kärl format ur Vår herres hand
ändå finns så många ruttna , hur kan det komma sig ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten